

Zondagochtend en dan.....

Zondagochtend: het moment van de week van rust en ontspanning. Maar niet voor jou Duuk! Niet rustig wakker worden, beetje gapen, rekken en strekken, eten, tuigje om en ochtendwandelingetje, nee, niets van dat alles. Het is opstaan, eten en dan snel in de benen om voor je het weet in de achterbak van de auto te belanden, die vervolgens de grote weg op zoekt richting oorden als Spijkerboor, Purmerland, Westzaan, Midden Beemster.

Wat doet een klein hondje van de stad op zondagochtend in dat oer-Hollandse landschap? Het is tijd voor puppy-jachtraining! En zag ik je de eerste keren vragend om je heen kijken als de achterklep van de auto openging, je die totaal andere en volkomen nieuwe aardse en dierlijke geuren opsnuiven en vooral al die andere jonge honden in je opnemen, nu zie ik een blijk van herkenning en plezier als de achterklep opengaat. Pech voor mij dat je nog steeds niet uit de auto durft te springen, en ik op de vroege ochtend je jonge lijf van 22 kg uit de auto moet tillen. Maar daar zit jij niet mee, en veilig geland op de grond, ben je niet te houden. Je trekt met je volle gewicht aan de riem - terwijl je best weet hoe het ook kan en hoort - maar gelukkig doen alle andere honden dat ook. Het gaat nu even niet om lopen aan de riem zonder te trekken, het gaat nu om het aanboren van je genetische aanleg als jachthond. En dat ben je hoor!

Deze keer staat "kennis maken met de dieren van de boerderij, en wennen aan het schot van de jager" op het programma. Je nadert de koeien en de paarden zonder aarzeling, en lijkt vooral geïnteresseerd in hun geuren en uitwerpselen, die je als lekkere zondag koekjes verorbert. Bij het wennen aan het schot gaat de trainer vooruit. De groep honden en hun baasjes lopen daarna langzaam naar haar toe, waarbij iedere keer een schot te horen valt - steeds dichterbij en dus harder. Je geeft geen krimp, ook niet als het schot vlakbij afgaat. Wel hijg en trek je aan de riem, en ik krijg sterk de indruk dat het belangrijker voor je is om de andere honden voor te blijven - om zo als eerste bij de trainer te zijn - dan het aandacht geven aan het schot.

Je gretigheid als je een dummy ziet merk ik aan je onrust en je piepen als niet jij maar een andere hond aan de beurt is om de dummy op te halen. Als het dan eindelijk zover is en jij aan de beurt bent, schiet je op de dummy af zodra je na het commando 'apport' wordt losgelaten.

Alleen..... het terugbrengen, nou Duuk, dat moet veel beter. Je grijpt de dummy, ziet en hoort mij niet, maar rent ermee naar de andere honden die je een voor een je prooi showt: "Kijk eens wat ik heb!". In antwoord daarop leer ik steeds beter om me nog aantrekkelijker voor je te maken dan ik dacht al te zijn: ik hou mijn armen gespreid om je enthousiast op te vangen, roep de liefste dingen op de allerliefste toon, en probeer je te verleiden met het allerlekkerste snoepje. Maar tot nu toe lijkt ik wel gek - het heeft geen enkel effect.

Nou was de puppyjachtraining niet bedoeld als een confrontatie met mijzelf, maar blijkt dat wel een beetje te zijn. De trainer zegt dat het helemaal goed gaat komen, en dat nog niet verwacht kan worden dat pups op deze leeftijd al de dummy terugbrengen. Ik wil haar erg graag geloven, maar moet wel een gevoel van jaloezie onderdrukken als een andere pup de dummy wel terugbrengt naar zijn baasje. Maar we gaan door, we gaan ertegen aan, vooral omdat ik zie hoe je geniet van het volgen van je instinct!

Wordt vervolgd....